

פחד דוד

יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומשה" ישראל

בנשיאות בנש"ק מורנו ורבנו הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

בן הצדיק המלוו"ן רבי משה אהרן פינטו זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוו"ן רבי חיים פינטו זיע"א

פרשת
שלה

כ"ו סיון
תשע"ה

924

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

7:26 | 7:18 | 7:23 | 7:08

הדלקת
נרות

8:26 | 8:30 | 8:28

מוצאי
שבת

9:10 | 9:15 | 9:13

רבינו
תם

שבת מברכין, ראש חודש בימים רביעי-חמישי
המולד לביל חמישי בשעה 6.5 דקות ו-7 חלקים

הילולא
דצדיקא

כו - התנא יזנתן בן עוזיאל

כז - רבי חנניא בן תרדיון

מערשה הרוגי מלכות

כח - רבי אברהם אדאי

מטרפולי

כט - רבי שלמה דנה

מח"ס 'שלמי תודה'

ל - רבי יוסף שלוש

מרבני העדה המערבית

בירושלים

א - רבי קלמן קלונימוס הלוי

אפשטיין מח"ס 'מאור ושמש'

ב - רבי יוסף בן וואליד

מח"ס 'שמו יוסף'

המעוניין לקבל את העלון בדוא"ל
ישלח הודעה: p@hpinto.org.il

משכיל לדוד

מה יש בחוטי הציצית שהם מגינים עלינו?

הדרך הישרה, וסגולתה עצומה לזכות על ידה להתקרב אל ה' יתברך ואל תורתו - הוריתי לבניי היקרים שיחיו, אשר עוסקים עם הציבור לקרבם אל חיק היהדות - לחלק טלית קטן לכל דורש בכינוסי תורה שהם מקיימים, וברוך ה' מאות טליתות חולקו רק בתקופה האחרונה. ואונם בתחילה היו יהודים בפרזי שנכנסו למכונות בשבת עם הטלית קטן על בגדיהם... אולם לאחר זמן כשערכו חשבון נפש הבינו שלא ייתכן לעשות שקר בנפשם וחדלו מחילול שבת. וכך אט אט חזרו בתשובה שלמה והכל בזכותה של אותה טלית קטן שהניחו על גופם כי גדולה מעלת מצוות ציצית להשיב את האדם למוטב ולקרבו אל מצוות ה'.

גם את הנפטר עוטפים בשעת הלוויה בטלית ונראה לי לומר שהמטרה בזה היא כדי להזכיר לאלו שעדיין חיים עלי אדמות את המעלה העצומה שיש בטלית, שישכיל האדם להבין שיש בכח הבגד הקדוש הזה להביאו לגן עדן ולחיי העולם הבא.

הנה סיפר לי פעם אחד מתלמידי היקרים אשר הוא רופא בכיר במקצועו שקפץ מחלון חדרו במסירות נפש כדי שלא להיכשל בעבירה ובחסידי שמים ניצל ממוות. שאלתי אותו היאך הרהיב עוז בנפשו לקפוץ ממקום כה גבוה? והוא ענה לעומתי כי ידע שהטלית קטן הנמצא על גופו יחיה לו למגן ומצווה זו תסוכך עליו להצילו מכל רע... הרי לנו שמצוות ציצית שומרת על האדם הן ברוחניות והן בגשמיות.

אולם יש לדעת שלא כל מי שלובש טלית קטן זוכה תיכף ומיד להינצל מן העבירה, אלא ראשית כל עליו לרצות לברוח מן העבירה ולחפוף להתרחק ממנה, ומחובתו לטרוח ולעמול וללמוד בספרי המוסר והיראה כדי שיוכה לרכוש יראת שמים טהורה ויתמלא ליבו פחד וחרדה מהדרת גאונו של מלך הכבוד אשר ציווה לפרוש מהעבירה ואז תבוא מצוות ציצית ותהא לו לעזר ותעמוד לימינו בעת ניסיון.

לכן נאמר במצוות ציצית "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם למען תזכרו ועשיתם את כל מצוותי" ראשית כל על האדם להיזהר מלתור אחרי מחשבת הלב ולהיזהר בשמירת העיניים מראות ברע, לפי שהן תרי סרסורי עבירה ומחובתו לשבר את יצרו הרע ולהכניעו. ואם עשה כן, זכות הטלית תעזרהו ותסייע בידו להינצל מן החטא ולהתגבר על יצרו.

ואמרת רמו נאה בדבר. בטלית ישנם ארבע כנפות, ובכל כנף שמונה חוטים - סך הכל שלושים ושניים חוטים כמניין "לב". כלומר שראשית חייב האדם לעמול בכוחות עצמו ולהכניע את ליבו מן התאוות המצויות בו ולקרב את ליבו לאהבת ה' ולקיום מצוותיו ורק אז תבוא טלית התכלת ותסייע בידו לזכור את נשמתו הקדושה החצובה מתחת כיסא הכבוד וכך ישמר וינצל מן החטא. אולם אם אין הוא חפץ להכניע את יצרו ומעוניין לילך בשרירות ליבו ולתת פורקן ליצרו - ידע לו נאמנה כי גם אם עשרה טליתות יניח הוא על גופו לא יועיל לו מאומה להגן עליו מפני יצרו הרע, כי כדי לזכות ליראת שמים טהורה יש לטרוח ולעמול ולהתייגע בשבירת התאוות הגופניות ולעמול בעשר אצבעותיו על הכנעת המידות הרעות.

"והיה לכם לציצית וראיתם אתם את כל מצות ה' ועשיתם אתם" (במדבר טו, טו)

וצריך להבין מדוע נסמכה פרשת ציצית לפרשת המרגלים, ומצוות ציצית נסמכה גם לפרשת קרח לפי שאמרו חז"ל (מדרש תנחומא) שקרח זלזל במצווה יקרה זו. מה עשה? עמד וכינס מאתים וחמישים ראשי סנהדראות והלבישן טליתות שכולן תכלת. באו ועמדו לפני משה, אמרו לו - טלית שכולה תכלת חייבת בציצית או פטורה? אמר להם - חייבת. התחילו לשחק עליו, אפשר טלית של מין אחר, חוט אחד של תכלת פטורה - זו שכולה תכלת לא תפטור את עצמה, עד כאן.

והדבר תמוה מאוד. הרי מצוות ציצית מטרתה להקנות לאדם יראת שמים ועל ידה יזכור הוא את מצוות ה' יתברך. וכמו שאמרו חז"ל (ירושלמי ברכות א, ב) "וראיתם אותו. תני בשם רבי מאיר מגיד שכל המקיים מצוות ציצית כאילו מקבל פני שכינה, ועוד שהתכלת דומה לים, והים לעשבים, ועשבים לרקיע, ורקיע לכיסא הכבוד". ועוד אמרו (מנחות מג, ב) "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה' ועשיתם אותם - מלמד שראייה מביאה לידי זכירה וזכירה מביאה לידי עשייה". ועוד אמרו (שם) "מכאן ששקולה מצוות ציצית כנגד כל המצוות כולן". ואם כן כיצד יתכן שמצווה יקרה זו לא השפיעה על קרח לטובה ולא היה בכוחה להחזירו למוטב, ומדוע לעג קרח בדווקא על מצווה זו?

נתבונן מעט במעלתה החשובה של מצוות ציצית. הנה שמעתי אומרים בשם ה"חפץ חיים" זיע"א שהטלית היא כאות כבוד שניתן לעם ישראל ממלך הכבוד. כשם שמלך בשר ודם מעניק לאוהבו 'מַדְלָיָה' לענוה על צווארו כאות תודה והערכה על פעלו, כך עם ישראל כיוון שאמרו "נעשה ונשמע" והסכימו לקבל עליהם עול תורה במסירות נפש מבלי לדעת מה כתוב בה - זכר להם הקב"ה את החסד הזה והעניק להם 'מַדְלָיָה' להניח על גופם, והיא הציצית הבאה כאות כבוד והערכה על נכונותם לקבלת התורה.

ואמרו חז"ל (שבת פח, ב) בשעה שעלה משה למרום לקבל את התורה - נחמו עימו מלאכי השרת וביקשו לקחת ממנו את התורה וטענו "מה ליילוד אשה בינינו". ואמר הקב"ה למשה "אחוז בכיסא כבודי וענה להם תשובה". וחשבתי לבאר בזה בסייעתא דשמיא שכיוון שמצוות ציצית באה כשכר לישראל על שאמרו "נעשה ונשמע" לכן מצווה זו עמדה למשה רבנו שליחם של ישראל, לנצח את המלאכים. וכיוון שטלית התכלת מרמזת לכיסא הכבוד, לכן אמר הקב"ה למשה "אחוז בכיסא כבודי וענה להם תשובה" כלומר - שיאמר למלאכים כי נכון אומנם שהאדם הוא יילוד אשה וייתכן שיחטא, אבל נשמת כל יהודי חצובה היא מתחת כיסא הכבוד ועל ידי מצוות טלית התכלת הוא זוכר את מעלתו ומכיר ויודע שנשמתו חצובה ממקום הקודש. וזיכרון זה יסייע לו לשמור עצמו מן החטאים ולקדש עצמו בתורה ובמצוות, לכן ראויה התורה הקדושה לישראל הקדושים.

הרי לנו שמצוות ציצית יש בה מעלה חשובה לזכור מאין חוצבה נשמתו הקדושה וזיכרון זה יביא את האדם לידי זכירת המצוות וקיומן.

וכיון שמצוות ציצית יש בה כוח להטות את לב האדם אל

במסילה נעלה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לא עשה כן לכל גוי

נוכרי עשיר, בן אומות העולם בא לפניי וביקש שאגייר אותו כדי שיוכל לשאת אישה יהודיה שהוא חפץ בה מאד. לצורך כך הוא מוכן אפילו לשלם סכום כסף גדול ועצום שיוכל להחזיק את כל מוסדות התורה הקדושים.

"האם אתה חושב שאת היהדות קונים בממון?" שאלתי אותו "האם נראה לך כי תורת אלוקים חיים היא עסק של מסחר הנקנה על ידי ריבוי נכסים? דע לך כי תורתנו הקדושה היא תורת חיים, וכדי לקנות אותה נדרשים עמל ויגיעה מרובים. לא בכדי עם ישראל, העם הנבחר, זכה בה ולא כל אומות העולם, כיון שרק עם ישראל הסכים להתייגע בה ועוד טרם קבלתה אמר 'נעשה ונשמע'."

כך אמרתי לנוכרי ואחר כך הוספתי:

"נאמר בספר תהילים: 'מגייד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל. לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה' (תהילים קמו, יט-כ). לעם ישראל ישנן זכויות רבות מקיום דברי התורה הקדושה, אך יש להם גם פחד עצום מפני העבירה על דבר ה'.

רק לעם ישראל ישנו חוש חזק והרגשה מיוחדת לדעת להתרחק מן האיסור, מתוך יראת שמים וחרדה מן החטא. כשהיהודי מבחין בצלחת עם מאכל בשרי המונחת על שולחן חלבי - ללא כל מחשבה הוא מסלק את הצלחת מן השולחן, מפני חרדת האיסור הטבועה בו.

ומצד שני, בקיום מצוות עשה - יש

לעם ישראל השתוקקות מיוחדת ורצון לעשות את המצווה, שנובעים מהקדושה ומהחום הרוחני שסובב את עם ישראל, קדושה שלא קיימת אצל אומות העולם כלל".

כך אמרתי לנוכרי שביקש לקנות את היהדות בכסף, וכולי תקווה שהוא הבין את כוונתי שהיהדות איננה עוד דת ככל הדתות, וכדי לקנות אותה יש צורך בהרבה עמל, יגיעה ויראת שמים טהורה.

מזכרת אמת

כבוד הנשיא ז'אק שיראק הוזמן בימי כהונתו כנשיא צרפת לבית רבה הראשי של צרפת הגאון רבי יוסף חיים סטרונק זצ"ל, כדי להשתתף בברית המילה של אחד מנכבדיו.

כאות מחווה על כך שהיהודים תמכו בו בבחירות לשלטון - הפתיע הנשיא את בני הקהילה והגיע לבית הרב הראשי, ובכך כיבד את הקהילה בנוכחותו באירוע.

לקראת סיומו של האירוע ביקש ממני הנשיא שאתן לו ברכה.

ברכתי אותו בלשון הקודש בכל טוב ושפע הצלחה, ולאחר שסיימתי את הברכה ביקש הנשיא הגוי תרגום של הברכה ללועזית, וכן שאכתוב את ברכתי על נייר, כיון שהוא חפץ בברכה כמזכרת מטקס קדוש זה של היהודים.

לשמע בקשתו חשבתי לעצמי שהנה, אפילו גוי מכובד זה שמושל כעת על מדינה גדולה וכולם חולקים לו כבוד - גם הוא חש באמת הצרופה במקום שבו היא קיימת, ולפיכך ביקש שתישאר בידו מזכרת מאמת זו.

במרה מפטירין

הפטרת השבוע: "וישלח יהושע בן נון" (יהושע ב)

הקשר לפרשה: בהפטרה מסופר על שני המרגלים, כלב ופנחס, ששלח יהושע לתור את הארץ, והוא מענין המרגלים ששלח משה רבינו לתור את הארץ.

נצור לשונך

תולה ארץ על בלימה

שמא יבוא לידי גנותו

אם אדם רוצה לדבר עם אחד אודות משהוא, והוא משער שאין לבו שלם עם אותו פלוני, ויבוא על ידי זה לגנותו, הרי שאסור לדבר עמו אודותיו. ואם הוא מרבה לספר בשבחו, אפילו שלא בפני שונאיו אסור, כי על ידי זה רגיל בעצמו לגנותו לבסוף ולומר, חוץ ממדה רעה זו שיש לו. או שהשומעים ישיבו לו: למה אתה מרבה בשבחו והלא מדת כך וכך בידו?

דברי חכמים

פרפראות לפרשה

משולחנם של חכמי התורה

למי הציצית עוזרת?

"והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצוות ה' ועשיתם אתם" (במדבר טו, לט)

כך היה רבי מאיר אומר:

מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין?

"מפני שהתכלת דומה לים, וים דומה לרקיע, ורקיע לכסא הכבוד, שנאמר ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר. וכתוב וכמראה אבן ספיר דמות כסא". (מנחות מג, ב)

וכתב רש"י וז"ל: "ורקיע לכסא הכבוד, ומכוח התכלת מזכיר היושב על כסא". (ב'שיטה מקובצת' שם הגיה וז"ל, "ומתוך כך יוכר היושב על הכסא").

ויש להבין האם כך הוא באמת שכל אדם הרואה את הים נזכר בבורא עולם ובכל המצוות שנתנו בהר סיני?

והנה המגיד מדובנא זצ"ל שאל שאלה דומה על הפסוק "אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו" (עמוס ג, ו) ואנן חזינן דבאמת הקהל לא נחרד כלל, ואינו מתעורר ביותר "משמיעת השופר"!

תירץ זאת המגיד מדובנא על פי משל:

עני אחד הוזמן לביתו של ידידו העשיר, ראה את העשיר יושב על כסא מפואר ומשובץ ביהלומים, ובצדו קבוע כפתור. על כל לחיצה שלחץ העשיר, הגיע מלצר ובידיו מגש עמוס באוכל. וכך חזר ונשנה הדבר שעל כל לחיצה, הגיעו עוד ועוד משרתים ובידיהם מגשים עמוסים בכל טוב. השתומם העני עד למאד, וכשחזר לביתו סיפר בהתרגשות את כל סיפור המעשה לאשתו. והוסיף "מוכרחים אנו להתאמץ להשיג כסא מפואר עם כפתור פלא שכזה, ואזי תבוא כל העשירות ממילא".

ואכן כך עשו זוג העניים, ואגרו פרוטה לפרוטה עד שעלה בידם להשיג כסא מפואר כדוגמת כסא העשיר. אך לתדהמתם, כאשר לחצו על הכפתור שבצד הכסא לא אירע דבר!...

חכם שראה את מעשיהם אמר להם, שוטים שבעולם, כלום רוצים אתם להידמות לאותו עשיר מופלג, והרי אותו עשיר יש ביכולתו להחזיק משרתים רבים ומכל טוב הארץ, ולכן עם כל לחיצת כפתור, מסמן הוא וקורא למשרתיו שיביאוהו מגשים עמוסים בכל טוב. אך אתם שאין בביתכם מאומה, מה יועיל לכם כפתור זה!

סיים המגיד מדובנא זצ"ל ואמר, זהו הביאור בפסוק "אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו". המדובר באדם שטרוד ועסוק במצוות, ירא שמים וירא חטא. לאותו אדם די "בתקיעת שופר" בכדי להזכירו להתבונן ביום הדין הקרב ובא. אבל לאנשים שאינם יראי שמים ואינם עוסקים בתורה, לא תועיל תקיעת השופר כדי להחרידם משלוחם.

ולפי זה, מבאר רבי יעקב גלינסקי זצ"ל, נראה שהוא הענין לגבי סגולת הציצית, שמועילה רק לאנשים יראי חטא ומלאים במצוות. עליהם אומר הכתוב "וראיתם אותם וזכרתם את

כל מצוות ה'". אבל בני

אדם שאינם יראי

חטא וכו', אזי ברור

שסגולת הציצית

לא תועיל להם

לזכור את מצוות ה'.

מן האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

מעלת ארץ הקודש כמעלת שבת קודש

"וגם זבת חלב ודבש היא וזה פריה" (במדבר יג, כז)

גדולה ועצומה היא מעלתה של ארץ ישראל עד שאמרו חז"ל (כתובות קי, ב) לעולם ידור אדם בארץ ישראל אפילו בעיר שרובה נכרים, ואל ידור בחוץ לארץ אפילו בעיר שרובה ישראל, שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה וכל הדר בחו"ל דומה כמי שאין לו אלוה.

וחשבתי לומר בסייעתא דשמיא שזו הייתה כוונת המרגלים באמרם וגם "זבת חלב ודבש" סופי תיבות "שבת" כלומר ארץ ישראל היא בבחינת קדושת השבת שכולה קודש. לכן נקראת "ארץ הקודש" כמו שאומרים "שבת קודש" ולכן אמרו חז"ל (פסחים ק"ג, א) שלשה מנוחלי עולם הבא הדר בארץ ישראל ... לפי שדומה קדושת ארץ ישראל לקדושת השבת שגם היא מעין עולם הבא.

והוסיפו המרגלים ואמרו "וזה פריה" כלומר אשרי למי ששומר על קדושתה של ארץ ישראל ויושב בה, כי אז יזכה לאכול מן הפירות הרוחניים שבה וישיג את שלמות כל המצוות כולם. וכמו שאומרת הגמרא (סוטה יד, א) שנתאוהו משה רבינו להיכנס לארץ ישראל מפני שהרבה מצוות נצטוו ישראל ואינם מתקיימים אלא בארץ ישראל. אמר משה אכנס אני לארץ כדי שיתקיימו על ידי.

ואף שאר המצוות אין דומה קיומם בארץ ישראל כמו בחוזה לארץ לפי שבארץ ישראל שלמות המצוה והשגתה הרבה יותר עליונה מאשר בחוץ לארץ.

לכאורה אם כן קשה, שהרי היכן מצינו בדבריהם של המרגלים דברי בלע ולשון הרע, הרי הם דברו בשבחה וקדושתה של ארץ ישראל? אלא כבר אמרו חז"ל (סוטה לה, א) "וגם ארץ זבת חלב ודבש היא" - אמר ר' יוחנן משום רבי מאיר מכאן שלשון הרע שאין בו דבר אמת בתחילתו, אינו מתקיים בסופו. וגם רש"י כותב (במדבר יג, כז) וזה לשונו: "כל דבר שקר שאין אומרים בו קצת אמת בתחילתו אינו מתקיים בסופו".

נמצא שכל כוונתם בשבח זה הייתה כדי להכשיר את אזנם של בני ישראל שיתרצו לקבלת דברי הגנאי והלשון הרע. ומעידה הגמרא עליהם ואומרת (סוטה יד, א) מרגלים לא נתכוונו אלא לבושתה של ארץ ישראל.

ונראה לי להוכיח את כוונתם הקלוקלת מלשון הפסוק שאמרו "וגם זבת חלב ודבש". מהמילה "וגם" למדים שבדרך אגב אמרו זאת, ובדרך בזיון אמרו את השבח - שקדושת ארץ ישראל דומה לקדושת השבת. אולם כוונתם האמיתית הייתה להישאר ולהיטמע בארץ העמים בחוץ לארץ, כי חוץ לארץ הוא מלשון "חול", דהיינו ארץ חולין ולא שבת. כי חוץ לארץ - חול הוא לגבי ארץ ישראל שהיא כדוגמת שבת. לכן נענשו על הזלזול בקדושתה של הארץ שהעדיפו לדור בארץ חול ולא בארץ הקודש שהיא כדוגמת שבת קודש.

יהי רצון שיזכנו הקב"ה להבין ולהוקיר את גודל מעלתה וקדושתה של ארץ ישראל, שעליה נאמר (דברים יא, יב) "ארץ אשר תמיד אשר עיני ה' א-להיך בה", ויקבץ נידחנו מארבע כנפות הארץ לארצנו ויקרב פזורנו מבין הגויים, ונפוצותינו יכנס מירכתי ארץ, אמן ואמן.

חזק וברוך

על מידות שבין אדם לחברו

בפרשת ציצית שאותה אנו קוראים פעמיים בכל יום, נאמר (במדבר טו, לט): 'וְלֹא תתְּנוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתֶם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם'. מפסוק זה אנו לומדים שלא זו בלבד שאין לעשות עברות בפועל, אלא גם אין לחשוב על עשיית עברות, וכן אין להרהר או להסתכל בדברים המעוררים את היצר ומביאים לידי עברה, ובפרט דברים שהם היפך הצניעות.

אמרו חכמים, שמבחינה מסוימת הרהורי העבירה חמורים מהעברה עצמה, והטעם לכך הוא שהרהורים אלה מטמאים את השכל והמחשבה, שהם החלק העליון והרוחני שבאדם.

בימינו נוצר ניסיון קשה שלא היה קיים בעבר, עם התפתחות האינטרנט והטלפונים החכמים, שמאפשרים 'לגלוש' במורד לדברים גרועים ביותר. משום כך יש חובה על האדם לנקוט באמצעים כדי לא להיכשל, ובראש ובראשונה להתקין תוכנת סינון נאותה. אמרו כמה מחכמי הדור, שהניסיונות המרובים היום נועדו 'להכריח' אותנו להגיע למדרגה גבוהה יותר של אהבת ה' והתחברות פנימית למצוות, שכן זו הדרך להתגבר עליהם.

רבים שואלים, כיצד ניתן להתמודד עם ניסיונות בעניינים אלו?

אזי כבר אמרו חכמים, שהרהורי עבירה הם מן הדברים שקשה להינצל מהם, וצריך לכך הרבה השתדלות ותפילה. אך הם נתנו כמה עצות כדי להקל את ההתמודדות: ראשית, יש כמובן להתרחק מכל דבר המביא להרהורים רעים. עצה נוספת היא להשתדל להיות עסוק בדברים חיוביים ובפרט בלימוד תורה, שכן הרהורים השליליים מגיעים בדרך כלל מתוך בטלה ושעמום.

כמו כן, יש להשתדל להיות בשמחה ולהתרחק מן העצבות, שכן אדם שמח אינו נזקק להנאה המזויפת שהיצר 'מוכר' לו. הזהירות מן העצבות חשובה במיוחד למי שכבר נכשל; שכן יותר משהיצר רוצה להפיל את האדם בחטא, הוא רוצה להביא אותו לעצבות שאחרי החטא, כדי שהאדם יחשוב שאין לו תקווה ויפול לגמרי. לכן כמו שחשוב להבין ולהרגיש שהחטא הוא גרוע ומגונה, כך חשוב להאמין באהבת ה' אלינו ובכוחה הגדול של התשובה. גם מי שנכשל הרבה יכול לשוב אל ה', והקב"ה סולח לו ומנקה אותו מחטאיו, וכפי שאמר רבי נחמן מברסלב זצ"ל: 'אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן'.

לאחרונה פורסם סיפור ששמע מחברי השיעור היומי שלו במדרשה בירושלים, על נס מופלא שאירע לאחד מחבריהם. מדובר ביהודי שומר מסורת שאינו שומר עדיין תרי"ג מצוות, אולם קיבל על עצמו לאחרונה להתחזק מאוד ב'שמירת העיניים' ולהקפיד שלא להיכשל במראות של חוסר צניעות.

באותו שבוע, עמד האיש בתור לעלות לאוטובוס קו 78 בדרכו לנסיעה בעיר לכיוון שכונת ארמון הנציב. בעודו ממתין, הוא שמ לב כי ניצבה לפני אשה שלא נהגה בצניעות והוא מתוך דבקות במצווה אותה קיבל על עצמו החליט לעצום את עיניו לגמרי.

תוך כדי כך, הפסיד האיש את העלייה לאוטובוס והנהג סגר את דלתותיו והמשיך לדרכו. היהודי הצטער מאוד וחשב כי בשל הקפדתו להימנע מעבירה ומכשול הפסיד את הנסיעה ובזבז את זמנו לריק, אלא שהוא לא ידע כי באותו הזמן ההשגחה העליונה סיבבה שבזכות המצווה יזכה להינצל ממוות.

שעה קלה לאחר מכן, עלו שני המחבלים צמאי דם לאותו אוטובוס וביצעו בו את הפיגוע המחריד בו נהרגו שני בני אדם ונפצעו תשעה נוספים באורח קשה. רק כשמע על דבר הפיגוע בכלי התקשורת הבין היהודי כי משמירה על המצוות לא מפסידים אף פעם.

"גם אם לעיתים נדמה באותו הרגע שהפסדת את ההזדמנות, הרי שלטווח ארוך מעשיית מצווה רק מרוויחים. שמירת העיניים הצילה את חיי" סיפר היהודי לחבריו בהתרגשות.

הילולא דצדיקיא

חלפו רגעים ספורים. על הדלת נשמעו נקישות, ובפתח עמד אדם בלתי מוכר כלל. בפיו הייתה בקשה "רבי משה, שמעתי שהגעתם להתגורר בארץ ישראל בקביעות. במה אוכל לבוא לעזרתכם?"... ללא אומר ודברים הגיש אבא זיע"א את רשימת המצרכים לאיש הזר ואמר לו "אם ברצונך לבוא לעזרתנו, אנא גש אל המכולת של מר שלמה ויצמן הנמצאת בקצה הרחוב והגש לו רשימה זו".

"אינני מכיר את האזור, ולא אדע כיצד להגיע לשם". אבא זיע"א ניסה להסביר לו מספר פעמים כיצד מגיעים לשם, ומשראה כי ללא הועיל, והאיש אינו מבין זאת - נפנה ואמר "קח את אופניך ורכב עליהם. בו ברגע שתיקרע שרשרת האופניים, תדע כי הגעת אל החנות המיועדת!"...

אותו אדם לא הכיר את גדלותו וקדושתו העצומה של אבא זיע"א, והטיל ספק בדבריו. "האופניים שלי חדשות הן, כיצד ייתכן שהשרשרת שלהן תקרע כבר מיד?" אך בכל אופן נענה לבקשה ופנה לדרכו כשהוא רכוב על אופניו.

לאחר כברת דרך לא ארוכה, נקרעה שרשרת אופניו. נקל לשער היכן אירע הדבר - בדיוק מול חנות המכולת של מר ויצמן ע"ה... אחוז תדהמה ופליאה, ובעודו מבין כי איש קדוש מורם מעם הוא אבא זיע"א - ניגש אל החנות, הגיש למר ויצמן את הרשימה וסיפר לו על הקורות אותם.

לאחר זמן מה הגיע מר שלמה ויצמן ע"ה לביתו של אבא זצוק"ל. בידי היו סלים מלאים בכל טוב, ובפיו סיפורו המופלא של רוכב האופניים המסתורי, ששרשרת אופניו נקרעה בדיוק במקום בו אמר אבא זיע"א.

אין ספק כי זהו פרק גדול באהבת הארץ ובאמונה התמימה שהייתה לאבותינו ע"ה. זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

במרכז פרשת השבוע בה אנו קוראים על שבחה של ארץ ישראל, מול המרגלים שביקשו להוציא את ד"בת הארץ, אנו מוצאים עד כמה גדולה הייתה השאיפה של הצדיקים שקולם נשמע בפייהם של יהושע בן נון וכלב בן יפונה, לזכות ולהתגורר בארץ ישראל.

באחת משיחותיו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א, הוא סיפר שעד עצם היום הזה חרוטה על לוח לבו חיבתו המיוחדת של אביו רבינו משה אהרן פינטו זיע"א, לארץ ישראל. וכה היו דבריו:

קדושת הארץ הייתה נטועה בלבינו הטהור. לאחר מלחמת ששת הימים, גברה כמיהתו של אדוני אבי זיע"א לעלות לציון עיר הקודש. כל בני העיר במרוקו - יהודים ושאינם יהודים, נאספו ללוותו בכבוד גדול, ובשירות ותופים וכינוור ליוו אותו לאוטובוס שהוביל אותו לקזבלנקה ומשם לארץ הקודש.

כשהגיע אבא זיע"א לארץ הקודש, נסע להשתטח על ציונו הקדוש של רבי שמעון בר יוחאי זיע"א במירון, ובהגיעו לשם אחר כברת דרך ארוכה מצא את ערי הציון נעולים (באותה תקופה נהגו לנעול את שערי המקום בלילה). אבא זצוק"ל ראה בכך אות מן השמים שאין חפץ ה' שיעלה כעת לארץ הקודש, ועל כן שב על עקבותיו בחזרה למרוקו.

לאחר כחצי שנה שוב חזר אבא זיע"א לארץ הקודש, ובהגיעו שוב פנה להשתטח על ציון הרשב"י זיע"א במירון. הוא מצא את שערי הציון פתוחים לרווחה, ולאחר שהתפלל שם מעומק הלב פנה למצוא מקום מגורים. בתחילה הושיבוהו בירושלים, אולם עז היה חפצו לגור בעיר אשדוד דווקא.

יודעי דבר מספרים שבחלוף תקופה מזמן עלייתו של אבא זיע"א לארץ הקודש, לא הייתה הפרוטה מצויה בבית. אמא הרבנית שתחי' ניגשה אליו בדאגה ואמרה "רבי משה, ביתנו ריק. אין לנו אף את ההכרחי ביותר למחייתנו. ומה גם שכאן בארץ ישראל אין לנו כל מכר שיוכל לבוא לעזרתך" (כידוע בזמן מגוריו במרוקו היה אבא זיע"א ידוע ומפורסם לכל על אף צניעותו ופשטותו האופיינית).

אבא נענה מיד ואמר "אל לך לדאוג, ה' הטוב יהא בעזרתנו". אמא הרבנית שתחי' ענתה בצער "אינני דואגת על עצמי, אך יש לנו בבית ילדים קטנים הזקוקים למזון, ואין בבית אף את המצרכים הבסיסיים ביותר"...

אבא זצ"ל שקע בשרעפיו לרגע ואמר "רשמי על גבי דף את כל המצרכים הדרושים בבית, והביאי אליי". אמא שתחי' מילאה אחר בקשתו, והגישה לפניו רשימה ארוכה ומפורטת של מצרי מזון הכרחיים. אבא ע"ה קם ממקומו, הדליק נר לעילוי נשמת מור זקנו הקדוש רבנו חיים פינטו זיע"א, והחל לבקש רחמים מלפני שוכן מעונה שזכות הצדיק תעמוד לו להזמין די מחייתו לזון ולפרנס את בני ביתו בכבוד. בתמימות מופלאה ובאמונת חכמים שאין כדוגמתה עמד אבא זיע"א והקריא במתינות את רשימת המצרכים מתוך הדף...

בס"ד

הילולא דצדיקיא

במלאת ל"ג שנים לפטירתו של
האי סבא קדישא, חסידא ופרישא, המנורה הטהורה,
עמוד צלותהון דישראל

**מורנו ורבנו הצדיק
רבי משה אהרן פינטו זיע"א**

עליה לציון ברוב עם
ביום רביעי בלילה וביום חמישי ה' אלול ה'תשע"ח
בבית העלמין "אשדוד"

יהי רצון שתהא טעה זו שעת רחמים ועת רצון
בה תעלה תשובתינו לפני כסא הכבוד
יתקבלו תפילותינו ומשאלות לבנו לטובה וברכה
ויפקדנו בורא עולם בשנת גאולה וישועה, חסד ורחמים
אמן. כן יהי רצון.